

POSTANOWIENIE

Dnia 4 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Piotr Prusinowski (przewodniczący)

SSN Maciej Pacuda

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku J. Ł.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w W.
o wznowienie postępowania ,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 4 listopada 2021 r.,
zażalenia wnioskodawczyni na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 grudnia 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2019 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę J.Ł. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 lutego 2016 r., w sprawie III AUa (...).

Uzasadniając rozstrzygnięcie, Sąd Apelacyjny stwierdził, że podstawę rozstrzygnięcia w prawomocnie zakończonej sprawie III AUa (...) (dotyczącej decyzji organu rentowego z dnia 8 sierpnia 2013 r.) nie stanowił art. 25 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2021 r., poz. 293 z ze zm.; zwanej dalej ustawą emerytalną), którego niezgodność z Konstytucją stwierdził Trybunał Konstytucyjny w powoływanym w skardze wyroku z dnia 6 marca 2019 r., P 20/16

(OTK-A 2019 poz. 11), lecz art. 53 ust. 4 tej ustawy, którego przedmiotowy wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie dotyczy.

Natomiast kwestię przeliczenia emerytury na podstawie art. 25 ust. 1b ustawy emerytalnej rozstrzygała decyzja organu rentowego z dnia 19 kwietnia 2013 r. i odwołanie od niej zostało odrzucone postanowieniem Sądu Okręgowego w W. z dnia 21 stycznia 2014 r., w sprawie XIV U (...), na podstawie art. 477⁹ § 3 k.p.c., ze względu na to, że odwołanie zostało wniesione po upływie terminu, a opóźnienie we wniesieniu tego odwołania było nadmierne.

J.Ł. wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, zarzucając: 1) naruszenie przepisów postępowania w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 410 § 1 k.p.c. w związku z art. 401¹ k.p.c., przez błędne przyjęcie, że skarga o wznowienie postępowania nie została oparta na ustawowych podstawach, a w konsekwencji bezzasadne odrzucenie tej skargi w sytuacji braku zaistnienia ustawowych przesłanek odrzucenia; 2) naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest art. 53 ust. 3 i 4 oraz art. 25 ust. 1b wraz z art. 26 ustawy emerytalnej, przez błędną wykładnię polegającą na przyjęciu, że podstawą prawną decyzji organu rentowego z dnia 8 sierpnia 2013 r. nr (...), wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 23 września 2014 r., w sprawie XIV U (...), oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 lutego 2016 r., w sprawie III AUa (...), był przepis art. 53 ust. 3 i 4, a nie art. 25 ust. b wraz z art. 26 ustawy emerytalnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest niedopuszczalne.

Zgodnie z aktualnym, właściwym na dzień wydania zaskarżonego postanowienia i wniesienia zażalenia, brzmieniem art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia bądź w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W myśl zaś z jego § 1¹, zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia

przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Z dniem 7 listopada 2019 r. został uchylony § 2, który stanowił, że w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹, a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Należy więc przyjąć, że katalog postanowień zaskarżalnych do Sądu Najwyższego jest zamknięty i aktualnie obejmuje tylko postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej i o odrzuceniu skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W obecnym zatem stanie prawnym zażalenie na postanowienie odrzucające skargę o wznowienie postępowania wniesione do Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., III CZP 53/21, niepublikowaną).

Wobec powyższego, na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398⁶ § 3 oraz w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.